

Knowledge Transfer

အောင်ချစ်မင်းမြတ်

Lucky 7

ကျွန်ုပ်တို့
အောင်ချစ်မင်းမြတ်
အိမ်ထောင်ရေး

artist
Lugyi min

ထုတ်ဝေသူ၏ ကျေးဇူးတင် နှုတ်ခွန်းဆက်စကား

ကျွန်တော်က (၅)တန်း ကျောင်းသား ဘဝကတည်းက စာအုပ်တွေနဲ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသူ တစ်ဦးပါ။ စာအုပ်စပြီး ဖတ်တတ်တဲ့ အချိန်က မမ္မပဒ စာအုပ်တွေကို ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ သိုင်းဝတ္ထုတွေ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ နည်းနည်းလေး အရွယ်ရောက်လာတော့ အချစ်ဝတ္ထုတွေ ဖတ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ် ခဲ့ရပါတယ်။ "ဆရာ ငြိမ်းကျော်၊ ဆရာ နွယ်ကျော်၊ ဆရာကိုရွှေသိမ်းမင်း၊ ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၊ ဆရာမောင်စိန်ဝင်း၊ မောင်(ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်)၊ ဆရာမဂျူး၊ သိုး၊ ရှား ရရ.." စတဲ့ စာရေးဆရာတွေရဲ့ စာအုပ်တွေကို တစ်အုပ်ပြီး တစ်အုပ် အတွဲလိုက်ဖတ် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အထိ နှစ်ခြိုက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက ကဗျာရူး၊ စာရူး ဘဝနဲ့ ကြီးပြင်း ခဲ့ရပါတယ်။

အချစ်ဝတ္ထုမဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံး တခြားစာရေးဆရာတွေ ရှိပါသေးတယ်။ "ဆရာကြီး ဒဂုန်ရွှေမျှား၊ ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၊ ဆရာကြီးမူဝံ၊ ဆရာကြီး ရာဇဂဏီ၊ ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခ" စတဲ့ ဆရာကြီးတွေရေးတဲ့ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်စာအုပ်တွေ၊ စုံထောက် စာအုပ်တွေ၊ ဂမ္ဘီရ စာအုပ်တွေကလည်း ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ရူးသွပ်စွာ စွဲမက်ခဲ့ရတဲ့ စာအုပ်တွေပါပဲ။ အထူးသဖြင့် ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခရဲ့ စာအုပ်ထဲက ဇာတ်ကောင်တွေ ဆိုရင်အပြင်မှာ တကယ် ရှိခဲ့တယ်လို့ တောင် ယုံကြည်ခဲ့ဖူး

တဲ့ အထိ စွဲမက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခရဲ့ စာအုပ်ထဲက နေရာတွေကို မကြာခဏ ရှာဖွေသွားရောက်ခဲ့တဲ့ အထိလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

။ ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခရဲ့ စာအုပ်တွေရဲ့ ဇာတ်အိမ်ခိုင်ခံ့မှု၊ အချိတ်အဆက်ကောင်းမှု၊ ဇာတ်လမ်း ဆွဲဆောင်နိုင်မှုနဲ့ ဗေဒင်ပညာတွေနဲ့ ရောစပ်ဖန်တီးထားမှုတွေက ကျွန်တော့်ဘဝကို စိတ်ကူးယဉ် အိမ်မက်တွေအများကြီး ဖန်တီးပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆားပုလင်း နှင်းမောင်ကို သဘောကျပြီး လူတွေကို စုံထောက်မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ စနေမောင်မောင်ကို သဘောကျပြီး ဂန္တီရလိုင်းကို လေ့လာရှုသွပ်ခဲ့ဖူးပါသေးတယ်။ (ပါရမီ နည်းတာရယ် ဝီရိယ အားနည်းတာရယ်ကြောင့် ဘာမှ တော့ ဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး။) စနေမောင်မောင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့တဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရား ခြင်္သေ့တစ်ဖက် ကျားတစ်ဖက် မုဒ်ဦးရှိတဲ့ ဘုရားကိုရှာပြီး အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခရေးတဲ့ စာအုပ်မှန်သမျှ ရှာဖွေစုဆောင်းထားပြီး ခုအချိန်ထိ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ဖတ်နေဆဲပါပဲ။

"လေလှိုင်းကြားက ချစ်သက်ထား"ဆိုတဲ့ ဒီစာအုပ်ကို ရေးတဲ့ သူက ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခရဲ့ တပည့်ရင်း "ဆရာအောင်ချစ်မင်းမြတ် (ဧကံသဗျာကရဏ)" ပါ။ ဆရာကြီးရဲ့ တပည့်ရင်း ဆိုမှ တော့ ဗေဒင်ပညာကျွမ်းကျင်သလို စာအရေးအသား၊ ဇာတ်လမ်း ချိတ်ဆက်မှု၊ စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်နိုင်မှု၊ ရသနဲ့ အတတ်ပညာ အချိုးကျကျရော စပ်ရေးသားဖန်တီးနိုင်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကောင်းတယ်ဆိုတာ အထူးအထွေ ပြောနေစရာ မလိုတော့ပါဘူး။

"ဆရာအောင်ချစ်မင်းမြတ်"ဆိုတာ ဘဝတစ်ခုလုံးကို ဗေဒင်ပညာနဲ့၊ စာပေဝါသနာထဲမှာ မြုပ်နှံထားတဲ့ သူပါ။ ဗေဒင်ပညာနဲ့ လူတွေရဲ့ အခက်အခဲတွေကို ကူညီဖြေရှင်း ပေးနေသလို၊ စာပေဝါသနာနဲ့ လူတွေရဲ့ ဘဝအမောတွေကို ဖြေသိမ့်ပေးနိုင်တဲ့ စာရေးဆရာ တစ်ဦးပါ။

မော်လမြိုင်သား ကျွန်တော်နဲ့ မော်လမြိုင်က စာရေးဆရာ တွေ့ဆုံမှုက တော့ အဆန်းတကြယ် မဟုတ်ပါဘူး။ စာရေးဆရာတွေ၊ ကဗျာဆရာ တွေ၊ ကာတွန်းဆရာတွေ တွေ့ဆုံလေ့ရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ စာပေဝိုင်းကို ကျွန်တော် သွားလေ့လာ တတ်သလို၊ စာရေးဆရာတွေလုပ်တဲ့ လှုပ်ရှားမှု တွေမှာ လည်း စာရေးဆရာမဟုတ်၊ ကဗျာဆရာ မဟုတ်တဲ့ ကျွန်တော် က မကြာခဏ ဝင်ကူလေ့ရှိတဲ့ စာပေဝါသနာရှင် တစ်ဦးပါ။

"ဆရာအောင်ချစ်မင်းမြတ်" လက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ "ကျွန်ုပ်နှင့် မော်လမြိုင်က ကျွတ်ကျွတ်စိန်" စာအုပ်လေး ဖတ်ရှုရပြီး ကတည်းက ဆရာရဲ့ စာပေအရေးအသားကို သဘောကျ ခဲ့ရပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ဆရာနဲ့ သိပ်မဆုံ ဖြစ်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်စီစဉ်တဲ့ "အမေခေါ်ခွင့်..." စာအုပ်လေးကျမှ ဆရာနဲ့ ပြန်ပြီး ဆုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ မတွေ့ခင် အချိန်တွေမှာ ဆရာ လုံးချင်းဝတ္ထုတွေ၊ မော်လမြိုင်က စာရေးဆရာတွေနဲ့ အတူရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ (ဆရာစီစဉ်တဲ့) ဝတ္ထုတို ပေါင်းချုပ် စာအုပ်တွေ အများကြီး ထွက်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ဆရာရဲ့ စာပေဝါသနာကြီးမှုကို ဒီနေရာမှာ အသေအချာ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

"ဆရာ အောင်ချစ်မင်းမြတ်" ရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ စာအုပ်တွေကို အောက်မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

(၁) ကျွန်ုပ်နှင့် မော်လမြိုင်က ကျွတ်ကျွတ်စိန် (၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ)

(၂) ကျွန်ုပ်နှင့် မာဃဒေဝမိသားစု ဂန္ထီရဝတ္ထုကြီး (၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မေလ)

(၃) ဥဒေါင်းသံပြိုင် မောရမြိုင် (၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ)

(၄) ချစ်ရသူ တစ်ယောက်သို့ အချစ်ဝတ္ထုနုများ (၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ)

(၅) လေလှိုင်းပေါ်က ခိုင်နှင့်မောင် (၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မေလ)

(၆) ကျွန်ုပ်နှင့် မောရမြိုင် ဂန္ထီရဝတ္ထုကြီး (၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်)

ယခု ဝတ္ထုသစ်

(၇) လေလှိုင်းကြားက ချစ်သက်ထား

"ဆရာ အောင်ချစ်မင်းမြတ်" ရဲ့ (၇)အုပ်မြောက် စာအုပ်လေးဖြစ်တဲ့ "လေလှိုင်းကြားက ချစ်သက်ထား" စာအုပ်လေးကို ဆရာရဲ့ Facebook Account မှာ မကြာခဏ ကြော်ငြာခဲ့တာ တွေ့ချိန် ကတည်းက စာအုပ်ထွက်လာမယ့်နေ့ကို မျှော်လင့်ခဲ့မိပါတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ ဆရာရဲ့ (၇)အုပ်မြောက် စာအုပ်ကို ကျွန်တော့်ရဲ့ Knowledge Transfer Public House ကနေ ထုတ်ဝေဖို့ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုအခွင့်အရေးကောင်းပေးခဲ့တဲ့ အတွက် ကျွန်တော့် ဆရာကို အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

စာပေအရည်အသွေးကောင်းတဲ့ ဆရာအောင်ချစ်မင်းမြတ်ရဲ့ စာအုပ်ကို စာဖတ်သူတွေလက်ထဲ စာအုပ်အပြင်အဆင် ကောင်းကောင်း ၊ အရည်အသွေး ကောင်းကောင်း နဲ့ အရောက်ပို့ပေးဖို့ တာဝန်က ကျွန်တော့်တာဝန် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ မော်လမြိုင်က စာရေးဆရာ တစ်ယောက်ရဲ့ စာအုပ်ကို မော်လမြိုင်သား ကျွန်တော်က စာပေချစ်သူတွေလက်ထဲ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ အရောက်ပို့ပေး နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သလို ဆရာကို ချစ်တဲ့ ဆရာရဲ့ စာဖတ်ပရိတ်သတ် မျှော်လင့်နေတဲ့ "လေလှိုင်းကြားက ချစ်သက်ထား"နဲ့ လက်တွေ့ ဆုံတွေ့ခွင့်ရနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျေနပ်ခဲ့မိပါကြောင်း ...

ထာဝရချစ်ခင်ခြင်းများ စွာဖြင့်

ညီမင်းအိမ်

တိတ်ဆိတ် မှောင်မိုက်သော ညသန်းခေါင်ယံတိုင်း လေလှိုင်းပေါ်၌
ရွှင်မြူးကြည်နူး နေကြသော သူတို့ နှစ်ဦး၏ ချစ်ရည်လူးမှုသည် သူတို့ နှစ်ဦး၏
ရင်၌ မည်သည့်အခါ မျိုးမှာ မှ မေ့ပျောက်၍ ရနိုင်လိမ့်မည် မဟု

တံတော့ ...။

တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့ ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ချစ်ရည်လူးမှုသည် မိုးစင်စင်ပင်
လင်းခဲ့၏။

ကျေးငှက်တို့ အိပ်တန်းထသံနှင့် ဆွမ်းချက်နိုးသံအချို့ကို ကြားရသ
ည် အထိ သူတို့ နှစ်ဦး ချစ်ရည်လူးနေတတ်၏။

ထိုသည် ကို ကိုကိုက ဤသို့ကဗျာကလေးဖြင့် လေလှိုင်းပေါ်၌ ကြည်
နူးဖွယ် ရေးတင်တတ်သလို သူ့ချစ်သူ သက်ထားကလည်း အောက်က c
omment မှာ ဝင်ရေးတတ်၏။

ချမ်းမြကြည်နူး အရုဏ်ဦး၏

ရွှင်မြူးငှက်သံ တေးသီဟန်ကို

မောင်နံတူတွဲ ကြားဖူးပြီ။

ဆွမ်းတော်ချက်ရန် နှိုးဆော်သံကို

ရင်မှာ ကြည်နူး အိပ်ချင်မူးနှင့်

အိပ်တန်းထရန် ကျေးငှက်သံကို

ကျလိကျလိ ကိုယ်ကြားမိ၏။

သူ့ချစ်သူ သက်ထားနှင့် ကိုကို၏ လေလှိုင်းပေါ်၌ ချစ်ရည်လူးမှုသည်
အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ ကြာညောင်းတတ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ နံနက်အိပ်ရာထသည် မှ ပြောဆိုနေလိုက် ကြသည် မှ
နေ့လည် မွန်းတည့်ချိန်ကို ရောက်၏။ နှစ်ယောက်သား မျက်လုံးညောင်း
၍ ဆာလောင်လွန်းမှ အစာစားလျှင်စား၊ ကော်ဖီသောက်လျှင်သောက် ခ
ဏနား၏။

အမှန်က ထိုသို့ ခဏနားချိန်လေးကိုပင် သူတို့ ချစ်သူနှစ်ဦး မလိုလား
။ ထို့ကြောင့် စာရိုက်၍ စကားပြောရပ်လျှင် fb ကတစ်ဆင့် ဖုန်းခေါ်၍ ဖု
န်းကို ပခုံးပေါ်တင်ကာ ကော်ဖီသောက် မုန့်စားရင်း ဆက်ပြောနေ၏။

သက်ထားနှင့် ကိုကိုသည် မရည်ရွယ်ဘဲ လေလှိုင်းပေါ်၌ အမှတ်မထ
င် ဆုံတွေ့ခဲ့၏။ ရာပေါင်းများ စွာသော fri များ ထဲတွင် အသစ်ဝင်လာ
သော fri တစ်ဦးအဖြစ် အစက တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး
သတိမထားခဲ့သော်လည်း မကြာမီသော အချိန်အတွင်းမှာ တော့ အလွန်
အင်အား ကြီးမားသော လေမုန်းတိုင်းကြီး တစ်ခုဝင်ရောက် တိုက်ခတ်
လိုက် သကဲ့သို့ ထူးဆန်းကာ သတိထား သွားမိတော့၏။

သက်ထားအနေဖြင့် ယခင်က မကြာခဏ ဝတ်ကျေတန်းကျေ စ
ကားပြောခဲ့ဖူးသော fri များကို လုံးဝရပ်တန့်လိုက်ရ သလို ကိုကိုအနေဖြ
င့်လည်း ပြောနေကျ fri များကို ရပ်တန့် လိုက်ရသည် အထိ ဖြစ်၏။ သူ
တို့ နှစ်ဦးလေလှိုင်းပေါ်၌ စကားပြောဆို နေလိုက်ကြသည် မှာ -

တစ်ခါတစ်ရံ မိုးစင်စင်လင်း၏။

တစ်ခါတစ်ရံ နေစုန်းစုန်း မြုပ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ နေမွန်းတည့်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ လပင်ကွယ်၏။

ထိုမျှ သူတို့ နှစ်ဦး လေလှိုင်းပေါ်တွင် ချစ်ရည်လူးနေ၏။

"သက်ထား"

ဟု ကိုကိုက စာပို့လိုက်လျှင် ပလောက် ပလောက်
အစက်ကလေးများ လှုပ်ရှားခတ်လျက် သက်ထားဆီက စာလုံးကလေး
များ မှန်သားပြင်ကို တိုးထွက်ကာ ...

"ကိုကို"

ဟု ပေါ်လာ၏။

ချစ်သူနှစ်ဦးသည် စာလုံးကလေးများကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း
အလွန်ကြည်နူး နေတတ်၏။ မိုင်ပေါင်းများစွာ ခြားနားနေသော်လည်း
သူတို့ နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးရင်ခွင်ကို တစ်ဦး တိုးဝင်နေရသကဲ့သို့ ချစ်ခင်ကြ
ည်နူးနေ၏။

"သက်ထားကို ကိုကို သိပ်ချစ်နေမိပြီ"

ဟု ကိုကို စာပို့လိုက်လျှင်

"သက်ထားကလည်း ကိုကိုကို သိပ်ချစ်နေမိပါတယ် ကိုကိုရယ်"

ဟု စာပြန်ပို့ တတ်၏။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ကြည်နူးစိတ်ဖြင့်
ရင်ခုန်လှိုက်မောကာ တိတ်ဆိတ်နေတတ်၏။

"သက်ထားကို ကိုကို အရမ်းလွမ်းနေမိပြီ"

ဟု ကိုကိုက စာလုံးကလေးများဖြင့် ရိုက်၍ တစ်ခါတစ်ရံ ပြောတတ်
သလို

"သက်ထားကလည်း ကိုကိုကို လွမ်းတယ် ကိုကိုရယ်၊ အခုလို fb က
တွေ့နေရတာကို အားမရသလိုဘဲ"

ဟု စာဖြင့် ပြန်ပြောတတ်၏။

"သက်ထားနဲ့ တွေ့ဖို့ ဘယ်တော့ လာခဲ့ရမလဲ"

ဟု မေးလိုက်လျှင်

"လာတာက လာလို့ ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခဏနေပါဦး ကိုကိုရယ် သက်ထားတို့ ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ရင်ကောင်းမလဲ ဆိုတာကိုပဲ အရင်ရွေးပါဦး"

ဟု သက်ထားက ပြန်ပြောတတ်၏။

လေလှိုင်းပေါ်တွင် fri ဖြစ်စက ဦးစွာ စ Hi ခဲ့သူမှာ သက်ထား ဖြစ်၏ ။ ဘာရယ်မဟုတ် လေလှိုင်းပေါ်ရှိ fri များ ထုံးစံအတိုင်း Hiခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏ ။

"လာ Hi နေတာသိလို့ လား"

ဟု ကိုကိုက မေးလိုက်သောအခါ ...

"သိမှ Hi ရမလား"

ဟု သက်ထားက ပြန်ပြော၏။

"မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော့်မှာ က မိတ်ဆွေတွေများ တော့ ဧည့်ဝတ်မကျေမှာ စိုးလို့ ပါ"

"အော် ... အဲဒါဆို နေပါစေ... ကျွန်မ ပြန်ပြီး Block ပေးပါမယ်" ဟု မာနသံဖြင့် ပြန်ပြောသောကြောင့်

"မ Block ပါနဲ့ ။ ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး ဧည့်ဝတ်ကျေအောင် ကြိုးစားပေးပါ့ မယ်နေပါ"

ဟု ကိုကိုက အလျှော့ပေးလိုက်၏။

ထို့နောက် သူတို့ နှစ်ဦး သိသိသာသာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် သွားတော့၏။

လိုင်းတက်ချိန်ကို ရောက်လျှင် စိမ်းနေသော မီးစိမ်း ကလေးရှိရာသို့ သူတို့ နှစ်ဦး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဦးစွာချောင်းကြည့် တတ်၏။ မီးစိမ်းကလေးကို တွေ့သည် နှင့် အခြား friများကို မ Hi ဘဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အရင်စလို လှမ်း Hi ၏။

"ဟား ... သက်ထား လိုင်းပေါ်ကို ရောက်မှ ရောက်နေပါ မလားလို့ စိတ်ထဲမှာ ပူပန်နေတာ"

ဟု ကိုကိုက လှမ်းပြောလိုက်လျှင်

"သက်ထား မီးစိမ်းကို ကိုကိုမတွေ့ရင် ပြန်ဆင်းသွားမှာ စိုးလို့ ကိုကို အလာကို မီးစိမ်းလေးပြုပြီး စောင့်နေတာလေ"

ဟု သက်ထားက စာလုံးကလေးများကို တဖောက်ဖောက်ရိုက်ပြီး ပြန်ပြော၏။

"မလာဘဲ နေနိုင်မလား ဒီလောက်ချစ်နေတာ၊ ဒီမှာ ရူးတော့မယ်၊ မတွေ့ရ မနေနိုင်တော့ဘူး"

"ဒီမှာ လည်း အတူတူပဲ ကိုကိုရေ ရူးနေပြီ။ လေရူးမလေး ဖြစ်နေပြီ။ ဒီအချိန်ကိုရောက်ရင် ကိုကို မီးစိမ်းပေါ်မှ ပေါ်လာပါ့မလားလို့ တွေးပြီး ပူပန်နေတာ"

ဟု သက်ထားက ပြန်ပြော၏။

ထို့နောက် မိုင်ပေါင်းများ စွာ ဝေးကွာနေသော ဒေသတစ်ခုစီမှ နေ၍ လက်တွင်းက ဖုန်းမျက်နှာပြင်ကို ချစ်သူမျက်နှာအထင်နှင့် တမြတ်တနိုး ကြည့်ကာ ကိုယ်စီပြီးနေတတ်၏။

ထိုအပြုံးကိုလည်း နှစ်ယောက်သား နာမည်တပ်ထားသေး၏။

သကြားကပ် အပြီး ဟူ၍ ။ ထိုသည် ကို ချစ်သူ သက်ထားက
ဦးစွာစပြောခဲ့၏။ ကိုကိုက နားမလည်ခဲ့။ ထို့ကြောင့်

"သက်ထား သကြားကပ် အပြီးဆိုတာ ဘာလဲ"

ဟု မေးလိုက်၏။

"သကြားကပ် ဆိုတာ ချစ်သူနဲ့ ပြောဆိုကြည်နူး နေချိန်မှာ ပြီးရယ်
ရွှင်မြူးပြီး ချုံ့မြနေတဲ့ မျက်နှာကိုပြောတာ"

ဟု သက်ထားက ပြန်ပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား အနားမှာ ရှိနေသည့်အလား တဟား
ဟား ရယ်မော ရွှင်မြူးနေတတ်၏။

အမှန်တကယ်ကလည်း သက်ထားနှင့် ကိုကို ချစ်သူနှစ်ဦးသည် လေ
လှိုင်းပေါ်၌ စာလုံးကလေးများကို တဖောက်ဖောက်ရိုက်ပို့ရင်း အမြဲ
သကြားကပ်လျက်ရှိ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ သကြားအိုးကြီးထဲ ပြုတ်ကျနေသည့်အလား
အလွန်ချုံ့မြနေတတ်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ သကြားပင်လယ်ကြီးထဲ လက်ပစ်ကူးနေသည့်အလား
သူတို့ ချစ်သူနှစ်ဦး၏ မျက်နှာမှာ အချို့လွန်ရုံမျှမက ဟီလာတိုက်လျက် ရှိ
နေတတ်၏။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြင်မှာ တွေ့ မြင်ဖူးခြင်း မရှိသေးဘဲ အရူးများ ပ
မာ လေပေါ်တွင် မစားနိုင် မအိပ်နိုင်ဘဲ ချစ်ခင်ကြည်နူးနေ နိုင်လွန်း
သော သက်ထားနှင့်ကိုကို ချစ်သူနှစ်ဦး၏ အချစ်သည် ထူးဆန်းလေစွတ
ကား။
